

efter Overenskomst med Ejerne eller i Forbindelse med stedfindende Ejerskifte, hvor Laanene overgaar til ny Ejer, bringes i Overensstemmelse med denne Lov, hvorom Tinglysning da foretages. Ved saadan Tinglysning indtræder de ændrede Bestemmelser — uanset mellemliggende Tinglysninger — i samme Prioritetsstilling i Ejendommen som de tidligere tinglyste Bestemmelser, som de afløser.

Stk. 3. For saa vidt angaar Præstegaardsjord opretholdes Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919, Lov Nr. 283 af 30. Juni 1922 og Lov Nr. 33 af 3. Marts 1926 med de Ændringer, som følger af Første Afsnit, Gruppe D, jfr. § 52, Stk. 2, og § 57, Stk. 3, II, Nr. 2, i Lov Nr. 418 af 12. Juli 1946, og med den Ændring, at Ansøgeres Kvalifikationer fremtidigt bedømmes efter nærværende Lovs Regler, som tillige i Overensstemmelse med det i Stk. 2 anførte finder Anvendelse med Hensyn til nye Adkomstdokumenter og Byggelaan m. m. og med Hensyn til saavel tidligere som fremtidigt bortsolgte Loddere Behandling og Omsætning. § 4, § 5, Stk. 4, § 6, Stk. 2, femte og sjette Punktum, og § 13 i Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919 ophæves.

Stk. 4. For de i Henhold til Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919 med Tillægslove eller Lov Nr. 557 af samme Dato med Tillægslove oprettede Ejendomme vil der indtil videre ved fremtidige Omvurderinger til Jordrentesvarelse være at bortse fra den Værdiforøgelse, der gennem Ejers Arbejde eller Kapitalanvendelse er tilført Jorden siden første Vurdering. Denne Begunstigelse bortfalder ved de Omvurderinger, som finder Sted efter Ejerskifter, som er tinglyst efter denne Lovs Ikrafttræden, og fremtidige Omvurderinger foretages derefter i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lovs § 15 og § 21, Stk. 4.

Stk. 5. De i Lov Nr. 91 af 25. Marts 1933, jfr. Kapitel IX i Lov Nr. 163 af 14. Maj 1934, fastsatte Regler for Beregningen af Renter har fremdeles Gyldighed i de Tilfælde, hvor Ejeren af Ejendommen har valgt at betale Jordrente eller Renter af Statslaan efter de nævnte Regler, men det kan, naar Ejeren fremsætter Begæring herom, tillades ham fremtidig at betale Renterne efter Reglerne i § 51, Stk. 2—5.

§ 58.

Stk. 1. Tillægsjord kan uanset Bestemmelserne i Lovene Nr. 107 og 108 af 3. April 1925 tilvejebringes ved Sammenlægning af Andragerens Brug med et andet Brug, navnlig naar Bygningerne paa et af Brugene er daarlige eller utidssvarende og derfor egnede til Nedbrydning. Ejendommens Tilliggende kan dog ikke forøges ud over 8 ha middelgod Jord, medmindre Landbrugsministeren, hvor særlige Forhold gør sig gældende, giver Tilladelse til at fravige denne Bestemmelse. Den, hvis Brug bortfalder, uden at han erhverver det sammenlagte Brug, har, naar han i øvrigt opfylder nærværende Lovs Betingelser, Fortrinsret til at erholde et nyt selvstændigt Brug. Saadan Sammenlægning kan endvidere finde Sted uden Statslaan, men Statens Jordlovsudvalg skal ogsaa i dette Tilfælde tiltræde Sammenlægningen.

Stk. 2. Et mindre Landbrug, jfr. § 28, Stk. 1, kan, navnlig naar Bygningerne paa dette er daarlige eller utidssvarende og derfor egnede til Nedbrydning, sammenlægges med et større Landbrug, saafremt Ejeren af dette er villig til inden for samme eller tilgrænsende Kommuner at afgive saa megen Jord til en Pris svarende til Arealets Grundværdi, at der derpaa kan oprettes et mindre Landbrug af den i nærværende Lov forudsatte Størrelse.

Stk. 3. Saafremt Kommissionen og Statens Jordlovsudvalg skønner, at Beboelseshuset paa det Brug, som i Henhold til Stk. 1 og 2 nedlægges, vil kunne anvendes som Landarbejderbolig, jfr. Lov Nr. 000 af om Opførelse af Arbejderboliger paa Landet, skal Udvalget kunne overtage Bygningerne med et Tilliggende som anført i nævnte Lovs